

עמ"ת 66586/11/23 - מדינת ישראל נגד גאלי אבו דיה

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 66586-11-23
תיק חיצוני: 498569/2023

לפני	כבוד השופטת דנה כהן-לקח
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	גאלי אבו דיה

החלטה

1. לפניי ערר מדינה על שתי החלטות בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט חיים פס) מיום 22.11.2023 ומיום 30.11.2023 במ"ת 34598-11-23, בנוגע לבקשת המדינה לשחרור המשיב בתנאים מגבילים ובנוגע לבקשת המדינה לעיין חוזר ביחס לכך.

2. המשיב עוכב ביום 10.11.2023, וזומן לחקירה בתחנת המשטרה ביום 12.11.2023, לאחר ששחרר באותו היום על-ידי קצין משטרה למעצר בית מלא למשך חמישה ימים עד יום 17.11.2023.

ביום 16.11.2023 הגישה המדינה לבית משפט השלום בירושלים כתב אישום כנגד המשיב. בהתאם לנטען בכתב האישום, ביום 10.11.2023 בעיצומה של המערכה הצבאית "חרבות ברזל", בשעה 23:17 לערך בצומת המצודה בירושלים, המשיב נהג ברכב שבבעלותו. ברכב בוצעו שינויים שלא כדין במערכות היניקה והפליטה של הרכב, לרבות ריתוכים והתקנה של אגזוז לחץ שלא לפי הוראות היצרן. שינויים אלה הביאו לכך שכאשר המשיב לחץ על דוושת ההאצה של הרכב בעת נהיגתו כאמור לעיל, בקעו מאגזוז הלחץ אש וכן קולות רמים שנחזו לקולות ירי. בגין כך, יוחסה למשיב עבירה של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן שורת עבירות לפי תקנות התעבורה, התשכ"א-1961 לרבות שינוי מבנה רכב, רכב שמבנהו שלא לפי התקנות, רכב המשמיע רעש בלתי רגיל עקב ליקוי, ורכב הנמצא במצב שעלול לסכן עוברי דרך.

יוער כי מלכתחילה יוחסה למשיב בכתב האישום המקורי גם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע. כפי שיפורט להלן, בהמשך הדרך כתב האישום תוקן, ולמשיב יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שרישיונו פקע, באופן שתאם את הנכתב בעובדות כתב האישום המקורי שהוגש כנגד המשיב.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לשחרור המשיב ממעצרו בתנאים מגבילים, במסגרתה

המדינה עתרה לשחרור המשיב למעצר בית מלא, פסילת רישיון נהיגה עד תום ההליכים, פסילת רישיון רכב (הורדת הרכב מהכביש) עד תום ההליכים, וכן ערובות כספיות להבטחת התנאים (להלן: הבקשה המקורית). המדינה טענה כי יש במעשיו של המשיב מסוכנות לציבור שמצדיקה את התנאים המגבילים שהתבקשו.

4. לאחר הגשת הבקשה המקורית מטעם המדינה, מעצר הבית של המשיב הוארך בהסכמת הצדדים עד מתן החלטה אחרת, וזאת מאחר שלבקשת המשיב הדיון בבקשה בבית משפט השלום נדחה ליום ד' 22.11.2023. במהלך אותו דיון, הסנגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לכלל העבירות, למעט ביחס לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע - עבירה שכאמור לעיל יוחסה למשיב בכתב האישום המקורי. בנוסף, הסנגור טען כי יש להסתפק בעניין מרשו בתנאים כספיים.

5. בהחלטתו מאותו היום (22.11.2023) קבע בית משפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה לכלל העבירות, למעט לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע (אשר ביחס אליה, המשיב הציג רישיון נהיגה בתוקף עד שנת 2026). בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי הרעש שהמשיב יצר לכאורה ברכבו, גורם לפחד בציבור בעיתות שיגרה, ובוודאי בעת הנוכחית. בכל הנוגע לבקשת המדינה להורות על מעצר בית מלא של המשיב - נקבע כי מעצר בית יהווה אמצעי לא מידתי, שכן רמת המסוכנות היא "ברף נמוך ביותר, אם בכלל". אשר לרכב - נקבע כי הרכב תפוס על-ידי המשטרה ולא נמצא להורות על שחרורו בשים לב לכך שמדובר ברכב שנעשו בו שינויים מבניים בניגוד לתקנות. בהמשך לכך, צוין כי המשיב יוכל לעתור לשחרור הרכב בתנאים מקובלים. אשר לבקשה לפסילת רישיון נהיגה - צוין כי המשיב נעדר עבר תעבורתי או פלילי, וכי מאחר שהרכב תפוס על-ידי המשטרה אין מקום לפסול למשיב את רישיונו לנהוג. בהתחשב בכל אלה, בקשת המדינה למעצר בית מלא ולפסילת רישיון רכב ורישיון נהיגה נדחתה, והמשיב שוחרר בתנאים כספיים בלבד של חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג' (להלן: ההחלטה המקורית).

6. ביום למחרת, 23.11.2023, הגישה המדינה בקשה לתיקון כתב האישום המקורי, והבקשה התקבלה. בהתאם לכך, כתב האישום תוקן באופן שבמקום העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה שפקע, יוחסה למשיב עבירה של נהיגה ברכב שרישיונו פקע וזאת בהתאמה לעובדות כתב האישום המקורי.

באותו היום (23.11.2023) הגישה המדינה לבית משפט השלום גם בקשה לעיון חוזר בהחלטתו המקורית בעניין תנאי השחרור המגבילים של המשיב. בבקשה וכן בדיון בעל-פה שהתקיים כשבוע לאחר מכן ביום 30.11.2023, התבקש בית משפט קמא לעיין מחדש בהחלטה המקורית, בטענה לפיה קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב נהג ברכב שרישיונו פקע; וכן בטענה לפיה בתיק אחר שבו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בנסיבות דומות, הערר התקבל באופן שנקבעו תנאי שחרור מגבילים שעיקרם מעצר בית לילי, וכן פסילת רישיון נהיגה ופסילת רישיון רכב למשך 3 חודשים (עמ"ת 63509-11-23 מיום 29.11.2023 מפי כב' השופט בר-עם; להלן: הערר בתיק האחר). הסנגור התנגד לבקשה לעיון חוזר וטען כי דינה להידחות.

בתום הדיון מיום 30.11.2023 קבע בית משפט קמא כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, שכן הטעמים שפורטו בהחלטתו המקורית בעינם עומדים, וזאת גם לאחר תיקון כתב האישום ביחס לעבירה של נהיגה ברכב שרישיונו שפקע. בית משפט קמא הוסיף וציין כי אינו מתעלם מהחלטת בית המשפט המחוזי בערר בתיק האחר. עם זאת, צוין קיומו של

תיק קודם נוסף לגביו המדינה לא הגישה ערר, וכן קיומו של תיק קודם אחר בו המדינה הגישה ערר ומחקה אותו בהמלצת בית המשפט המחוזי, באופן שמצביע על כך שקיימות החלטות לכאן ולכאן. בית משפט קמא הוסיף כי מאחר שמדובר במשיב נעדר עבר תעבורתי או פלילי, אין מקום לשנות מההחלטה המקורית לשחרורו בתנאים כספיים בלבד.

7. בכתב הערר ובדיון לפני המדינה טענה כי המסוכנות העולה ממעשיו של המשיב אינה מאפשרת להסתפק בתנאים כספיים בלבד, וכי יש להורות על תנאים מגבילים בדומה לאלה שנקבעו בערר בתיק האחר. מנגד, הסנגור טען כי אין עילה להתערב בשתי החלטותיו של בית משפט קמא וכי דין הערר הנוכחי להידחות. הסנגור הדגיש כי המשיב הוא בחור נורמטיבי ללא עבר תעבורתי או פלילי.

8. שקלתי את טענות הצדדים ואני סבורה כי דין ערר המדינה שלפניי להתקבל באופן חלקי.

העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה שלושה ימים בלבד לאחר היום הנורא של ה-7.10.2023 ומתקפת הירי הרקטי שבאה בעקבותיו, וכן בעיצומה של המערכה הצבאית "חרבות ברזל" שנפתחה בעקבות כל אלה.

בניגוד לבית משפט השלום בהחלטתו המקורית, איני סבורה כי המעשים המיוחסים למשיב - בוודאי בעיתות מלחמה - אינם מקימים מסוכנות או שהמסוכנות הכרוכה בהם היא "ברף נמוך ביותר" כלשונו של בית משפט קמא. נהיגתו לכאורה של המשיב ברכב בבעלותו שנעשו בו שינויים מבניים שנועדו להביא לכך שמאגזוז הלחץ יבקעו אש וקולות רמים הנחזים לירי, והכל בעיתות מלחמה ובשעת לילה מאוחרת, אינם בגדר מעשה קונדס שנעשה בקלות הדעת. מדובר במעשה שקשור בנהיגה ברכב ברבים, אשר מעיד על שיקול דעת בלתי אחראי ולקוי, לשון המעטה, ומוביל לפחד ולבהלה בציבור באופן המקים מסוכנות לשלום הציבור. משכך, אני סבורה כי לא ניתן להסתפק בעניינו של המשיב בתנאים כספיים גרידא, שכן אין בכך כדי לתת מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממעשיו של המשיב בקשר עם נהיגתו בכביש. הכל, בלא שנעלם מעיניי כי מדובר במשיב נעדר עבר תעבורתי או פלילי.

בד בבד, לקחתי בחשבון כי בניגוד לנסיבות הערר בתיק האחר, במקרה דנן אין אינדיקציה לפעולה מאורגנת בחבורה. כמו כן, התחשבתי בכך שמאז מתן ההחלטה המקורית של בית משפט קמא מיום 22.11.2023 ועד היום, חלף כשבוע וחצי שבו המשיב שהה בתנאי שחרור כספיים בלבד.

9. באיזון בין השיקולים, אני רואה להיעתר לערר המדינה באופן חלקי כדלקמן: מצד אחד, אראה להימנע מלהורות על מעצר בית לילי כפי שנקבע בערר בתיק האחר, וזאת מאחר שכאמור בניגוד לערר בתיק האחר, אין טענה שהמשיב שלפניי ביצע את המעשה כחלק מפעילות מאורגנת בחבורה, וכמו כן המשיב אינו מצוי בתנאים מגבילים מזה כשבוע וחצי. בנוסף, אמנע מלהורות על פסילת רישיון הרכב בשים לב לכך שהרכב ממילא תפוס על-ידי המדינה כראיה. אם וככל שהרכב ישוחרר לידי המשיב בהחלטה חלוטה, תוכל המדינה במידת הצורך להגיש בקשה לפסילת רישיון הרכב בשל שינוי נסיבות, וזאת בלא שאביע עמדה בעניין. מצד שני, בשים לב למסוכנות הגלומה במעשים המיוחסים למשיב, אראה להורות על פסילת רישיון הנהיגה של המשיב למשך שלושה חודשים מהיום, בדומה להחלטה שניתנה בערר בתיק האחר.

10. סוף דבר; ערר המדינה מתקבל באופן חלקי כך שרישיון הנהיגה של המשיב ייפסל למשך 3 חודשים מהיום. התנאים הכספיים שקבע בית משפט קמא ישמשו לצורך הבטחת תנאי זה.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"ד, 03 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.